

בס"ד
ויתן לפני ארון ד' מן הלויים משרתים, ולהזכיר ולהודות ולהלל
לה' אלקי ישראל: פ
אסף הראש ומשגרו זכרתי, ועיאל ושמרמות ויחיל ומתתיה ואליאב
ויבניהו ועבד אדם ועיאל בכל נבלים ובכנורות, ואסף במצלמים משמיע:
ויבניהו ויחזיאל הכהנים, בחצצרות תמיד לפני ארון ברית האלקים:
ביום ההוא, אז נתן דוד בראש, להדות לד' ביד אסף ואחיו: פ

בתמיד של שחר:

~מנחם ק"ה

הודו לה' קראו בשמו.
[1] שירו לו (מצד השכל) זמרו לו (מצד הרגש). שירו בכל נפלאותיו:
[2] התהללו בשם קדשו. ישמח לב מבקשי ה':
[3] דרשו ה' ועזו. בקשו פניו תמיד:

שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד. ה' שהוא אלקינו עתה ולא
אלקי האומות....
רש"י פ' ואתחנן

ויתן לפני ארון ה' מן הלויים משרתים
ולהזכיר....

הוא אלקינו ואנחנו ישראל עמו נ... לד' אלקי ישראל
נפלאותיו - שכן שכנתו וכבודו בינו, והנהגה אחרת מכל האומות
- רש"י ודמב"ן פ' כי תשא
נפלאות מצרים - שלא נתייחס ומאבד תקוה מחמת הגלות הארוך - רד"ק
שאנחנו שורדים בגלות - רד"ק
[1] זכרו נפלאותיו אשר עשה. מפתיו ומשפמיו פה:
זרע ישראל עבדו. פניו יעקב בחייו:
הוא ה' אלקינו. בכל הארץ משפמיו:

ברית אבות נ... לפני ארון ברית האלקים

זכרו לעולם בריתו. דבר צוה לאלף דור:
אשר פרת את אברהם. ושבועתו לזחק:
ועמידה לעקב לחץ. לישאל ברית עולם:
לאמר. "לה אתו ארץ פנעו" חבל נחלתכם:

השנחה פרטית ולהודות....

בהיותכם חתי מספר. במעט ונרים בה:
ותהלכו כגוי אל גוי. וממקלכם אל עם אחר:
לא הניח לאיש לעשקם. ויבא עליהם מלכים:
אל תגזעו במשיחי. ובנביאי אל תרעו: פ

בתמיד של בין הערבים:

.... הוא עתיד להיות ה' אחד, שנה' כי אז אהפוך אל עמים
שפה כדורה לקרוא כולם בשם ה', ונא' ביום ההוא יהיה ה'
אחד ושמו אחד:
רש"י שם

~מנחם ק"ה

.... ולהלל (לשמוח בשכחים)

[2] שירו לה' כל הארץ. בשרו מיום אל יום וישועתו:
ספרו בגוים את כבודו. בכל העמים נפלאותיו:
כי גדול ה' ומהלל מאד. ונורא הוא על כל אלהים:
כי כל אלהי העמים אילים. וה' שמים עשה:
הוד והדר לפניו. עז וחדוה במקומו:
הבו לה' משפחות עמים. הבו לה' קבדו ועז:
הבו לה' קבדו שמו. שאו מנחה וכאו לפניו:
השתחויו לה' בהדרת קדש: חילו מלפניו כל הארץ.
אף תפון תכל כל תפוח: ישמחו השמים ותגל הארץ.
ויאמרו בגוים ה' מלה: ירעם הים ומלאו:
נעלץ השדה וכל אשר בו: אז ירגנו עצי הנער מלפני ה'.
כי בא לשפוט את הארץ: ~מנחם ק"ה תחלה פסוק: הודו לה' כי טוב.
כי לעולם תסדו: [3] ואמרו. הושיעני אלקי ישעני:
ומקצני והצילני מן הגוים. להדות לשם קדשו:
להשתבח בתהלתך: ברוך ה' אלקי ישראל
מי העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן ולהלל לה':

ויעבד שם לפני ארון ברית ד' לאסף ולאחיו, לשרת לפני הארון תמיד
לדבר יום ביומו: ועבד אדם ואחיהם ששים ושמונה. ועבד אדם בן
דיתון וחסה לשערים: ואת צדוק הכהן ואחיו הכהנים לפני משכן ד',
בפקדה אשר פגבעו: להעלות עלות לד' על מזבח העלה תמיד לבקר
ולערב, ולכל הפתוח בחרת ד' אשר צוה על ישראל....

~*~*~*~*~*~*~*~*~*

מנחם ק"ה (האסף מנחם ק"ה)

רוקמו ה' אלקינו והשתחויו להדם רגליו. קדוש הוא:
רוקמו ה' אלקינו והשתחויו להר קדשו. כי קדוש ה' אלקינו:

המשך ל'הושיענו... וקבצנו... / שנוכה לעבדו בביהמ"ק

- ג' פסוקי דמס -

והוא רחום יכפר עון ולא ישתחית והרבה להשיב אפי ולא יעיר כל חמתו:
אתה ה' לא תכלא רחמיה מפני. חסדך ואמתך תמיד יצויני:
זכר רחמיה ה'. וחסדך. כי מעולם הקדו:

- ג' פסוקים - הוא יס' אלקי ישראל -

תנו עז לאלקים בדבריהם תנו לו העוז כי עזו עשה לכם נקמה
באויבים, לא בכחכם ועוצם ידיכם. על ישראל נאותו. ועזו בשחקים
כמו שנראה עוזו בשחקים, כמו שאמר השמים מספרים כבוד קל,
כן נראה גאותו על ישראל, שנלחם בעבורם באויבים בגאווה ובעוז:

נורא אלקים מפקדשיך. נורא אלקים ממקדשיך. היראה תבוא לבני
אדם ממקדשיך כי שם שוכן הכבוד ומשם יצאו הנפלאות בישראל
בשכון כבודו ביניהם ואתה נורא בעבורם. קל ישראל. הוא נותן עז
ותעצמות לעם. קל ישראל הוא נותן עז וחוזק לישראל, והוא נותן
עז ותעצמות לעם, לישראל שהוא עמו. ברוך אלקים: ועל דבר זה
ראוי שנודה לקל יתברך ונאמר ברוך אלקים. ויש מפרשים זה
המזמור לעתיד במלחמת גוג ומגוג. רד"ק תהלים ס"ו

קל נקמות ה'. קל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ השב גמול על
גאים: מתפלל לקרב הגאולה ולקחת אז נקמה מן הרשעים, כי כן
הבטיח בדברי הנביאים כמו שאמר "והיו כל זדים וכל עושי רשעה
קש ולהט אותם היום הבא" (מלאכי). ואמר קל, כלומר אתה יכול
על הנקמות, הופיעה והגלה עלינו וקח נקמתנו מהם: רד"ק

- ג' פסוקי יסועה -

לה' הושיעיה. על עמך ברכתה סלה:
ה' צאות עמנו. משגב לנו אלקי יעקב סלה:
ה' צאות. אשרי אדם בטה פה:
ה' הושיעיה. הפלה יעננו ביום קראנו:
הושיעיה את עמך וברה את נחלתה. ורעם ונשאם עד העולם:

- ג' פסוקי נטמן -

"שלא נתייחס ומאבד תקוה מחמת הגלות הארוך"

נפשנו חבתה לה. עזרנו וקבצנו הוא:
כי בו ישמח לבנו. כי בשם קדשו כמחנו:
יהי חסדך ה' עלינו. באשר יחלנו לה:

- ג' פסוקי חסד ה' -

ספרו עלילותיו - ולא עלילותינו

[יהי חסדך ה' עלינו. כאשר יחלנו לה:]
הראנו ה' חסדך. וישעיה תתן לנו:
קויה עזרתה לנו. ופדנו למען חסדך:

- הוא יס' אלקי ישראל -

אנכי ה' אלקיך המעלה מארץ מצרים. תרחב פה ואמלאהו:
אשרי העם שפכה לו. אשרי העם שה' אלקיו:

- מסדו, נטמן, וישעיהו -

ואני בחסדך כמחתי. הם - אויבי ישראל - חושבים כי אין לי
מושיע, ואני בחסדך בטחתי שתושיעני. יגל לבי ביושעתיך. כנגד
"צרי יגילו כי אמוט" (בפסוק הקודם). וכשתושיעני יגל לבי, והם
יאבלו. אשריה לה' כי גמל עלי אז כשיושיעני אשירה לה' ואומר לו
הודאות. כי גמל עלי, ולא ישנתי שנת המות.
ובדרש (שו"ט), כנגד ארבע צעקות [עד אנה...], ארבע נחמות, ואני
בחסדך בטחתי בבבל. יגל לבי ביושעתיך במדי. אשירה לה' ביום, כי
גמל עלי באדום: